

Unirea

ziar național cotidian

O întrebare

și o propunere către Consiliul dirigent din Sibiu. Sunt nenumărate problemele, pe cari trebuie să le rezolvim repede și bine. Trebuie să ne apucăm de muncă, fără amânare. Trăgăneala românească trebuie lăsată la o parte. Complexul de probleme în discuție cere distribuirea muncii după secții. Făcutu-s'a această distribuire, și dacă s'a făcut, care e cheia, care e modalitatea de selecționare a oamenilor pentru aceste secții? Ne place să credem, că nu se va aplica rețeta regimelor vechi. Protecționismul și prietănia profesională n'au ce căuta la noi, la un popor absolut democratic. Singura cale dreaptă, după părerea noastră, e aceea, ca să se facă un apel către toți cărturarii de bine ai neamului. Să fie rugați să se declare, de urgență, că în ce secție voiesc să fie împărțiți. Să nu ne fie teamă, că vor fi prea mulți. La muncă grea și migăloasă nu se cam inbulzesc oamenii. Într'o conferință comună, apoi, să se facă selecționarea (căci din mulți poți alege) și distribuirea muncii. Noi avem oameni specialiști puțini, reputații stabilite și mai puține. Numai prin un apel la concursul desinteresat al tuturor se poate câștiga numărul de forțe necesare.

S'a făcut ceva în direcția aceasta? Ce s'a făcut? Sunt lucruri, cari e bine să nu le știe toată lumea. Sunt însă altele, cari e bine să le știe cât mai mulți.

Reformele sunt o problemă, la a cărei deslegare trebuie să se ceară concursul întregii obști românești. Pentru ce să se învâluie, atunci, în haina diplomației secrete?

Fiecare la locul său! Suntem convinși, că acest principiu va afla aplicare integrală. Dorința noastră e numai, ca aceasta să se facă fără amânare, chibzuit și imparțial.

Petru Suci.

Salutul Suveranilor Români.

Miercuri, în 11 crt. a sosit la Sibiu un aeroplan român, aducând salutul familiei regale române. Le dăm în întregime:

Telegrama M. S. Regelui Ferdinand

Domnului Președinte al Adunării Naționale din Alba-Iulia.

Vestea îmbucurătoare ce îmi aduceți despre mărețul act al unirii cu Regatul Român, săvârșit în vechea cetate a lui Mihai Viteazul, a umplut inima mea de nespusă bucurie și am primit-o cu o vie emoțiune.

Munca neobosită depusă în cursul vremurilor de bărbați patriotici, purtătorii credincioși ai idealului național, azi și-a găsit r. plata bine meritată. Din lacrimile celor cari au plâns și au suferit, cari au luptat fără preget, din sângele celor cari au muncit pentru înfăptuirea lui, lăsând ca moștenire sfântă credința lor nestrămutată, a răsărit sămânța, a cărei roade azi le culegem ca un dar din ceriu.

Mulțumesc atotputernicului, că mi-a îngăduit ca prin vitejia ostașilor mei, să pot contribui la această măreață faptă și că împreună cu poporul meu iubit să pot trăi aceste clipe înălțătoare.

Cum am fost părtașul suferințelor și durerilor voastre, așa iau din adâncul inimii parte la bucuria voastră, care este aceea a tuturor Românilor și unind glasul meu cu glasul vostru, zic plin de nădejde într'un viitor frumos: TRĂEASCĂ ROMANIA MARE, una și nedespărțită.

FERDINAND m. p.

Telegrama M. S. Reginei Maria

Domnule Președinte,

Războiul sfârșit a fost războiul nostru sfânt pentru desrobirea Ardealului. Când au plecat ostașii noștri, am fost și i-am văzut. În ochii lor strălucia lumina entuziasmului. Am împărtășit credința lor și am fost părtașă suferințelor și a zilelor grele, prin care toți am trecut.

Pe mulți i-am văzut căzând cu brațele întinse spre Alba-Iulia, cetatea împlinirii visului nostru.

Mulți, cei mai mulți, erau tineri și dorința lor cea mai înflăcărată era să-și unească mâinile cu frații de peste munți.

Aceeaș credință trăia și în inimile voastre. Când voluntarii Ardealului au venit și au jurat să fie credincioși tronului și steagului României, în ochii lor strălucia aceeaș lumină și când am văzut mâinile lor ridicate spre ceriu și auzind glasurile lor puternice, am înțeles, că aceeaș hotărâre trăia în sufletele voastre: să vă uniți cu noi și să fim o singură țară, o țară mare.

Ziua măreață a împlinirii visului nostru a sosit și este o zi de biruință, ziua când îmi împreună mâinile și aduc mulțumirile mele Domnului.

Binecuvântat fie ceasul în care trimit această veste Ardealului. Aștept ziua cea mare, când voi veni la Voi să văd falnicii voștri munți, izvoarele, câmpiile și căminurile voastre.

Acuma atâția sunt copiii mei, că mi-e inima plină de nerăbdare, să mi-i strâng la piept.

Domnule Președinte,

Strălucitoare este ziua zilelor, când după atâta suferință și așa de multe jertfe suntem pentru totdeauna cu toții laolaltă, înfăptuind astfel visul de veacuri, visul de aur al Românilor.

23/6 Noembrie 1918.

MARIA m. p.

Strigă unгурii

după ajutor. Politicianii din Budapesta nu mai redactează altceva decât memorande, apeluri cu drepturi istorice, situații geografice... Conți, episcopi, ziaristi au conspirat pentru întregitatea Ungariei. Agenții cu miile au inundat Sviațera, Olanda, Suedia. În Anglia, Franța, America chiar se resimte prezența emisarilor, cari se apropie în vârful degetelor de oameni, de redacțiile foilor...

S'au mișcat și bisericile. Renoesc legăturile lor de credință, apelează la sentimentul creștin, cer — dreptate.

Cer să fie lăsați în unda lor. Să guverneze după sistemul lor blând, nouă atât de binecunoscut. Nouă antanta să ne dea decrete, legi, pe cari ei să le aplice, după cum au aplicat toate legile favorabile nouă în trecut. Cu un cuvânt lor să li-se lasă statul și drepturile, nouă hârtia scrisă. Ei să aibă jandarmeria, noi temnițele. Ei poruncitori, noi robi; ei nemeși, noi parii; ei stăpâni, noi supușii lor cei mai credincioși.

Căci, spun toți unisono, dreptatea e pe partea — lor.

Istoria e și mai mult, iar geografia cu desăvârșire. O mie de ani au fost stăpâni aici, cu constituția cea mai veche, incinși de mâna eulme a Carpaților. Parcă anume pentru ei a zidit Dumnezeu pământul acesta în inima Europei.

Au avut întotdeauna prerogative mari, căci doar ei sunt un popor nobil. Sute de răscoale au inscenat împotriva propriului lor domnitor. Dela 1604 până la 1711 lanț s'au ținut revoluțiile. Și-au mâncat țara în pacea dela Sătmar. La Siria în 1849 și-au mâncat o a doua oră.

Ei însă și-au cunoscut oamenii. Maria Terezia, mai târziu Leopold II. i-a iertat, le-a restituit toate înzecit, iar în 67, împăratul Francisc osif a stat să le dea și Burgul din Viena.

Popoarele, cari au stat cu neclintită credință pe lângă împăratul și și-au vărsat sângele pentru tron în luptă împotriva răsvrătiților, au fost pe urmă date tot pe mâna lor. Horia a fost rupt în roată, iar Iancu a murit în desperare. Ungurilor li-s'a răspiătit răsvrătirea cu acvizitii de noi privilegii, nouă credința cu roata dela Bălgrad. Ei au crescut într'o atmosferă candidă, noi în năduful temnițelor.

Programul politic a lui Bismark le-a croit deadreptul un viitor de aur, punându-i de pioniri ai expansiunii german în Orient. Împăratul Wilhelm face vizita împăratului Franz Jozsef la Budapesta, unde își încheie

memorabilul toast cu cuvintele ungurești: *Éljen a Király.*

Istoria îi justifică, politica din Viena și Berlin, li instrigă să ia mereu rol de răsvrători. Au fost puși în convingerea, că lor toate le sunt permise, pe ei nime la răspundere nu așteaptă, faptele lor toți le aprobă, ei sunt poporul cavalier și viteaz al Orientului maghiaro-german. Au forțat anexiunea Bosniei, cu risicul de a provoca războiul mondial. Ei au provocat Serbia, ei au pândit ocazia de a se arunca asupra României, un popor din Asia de șase milioane, fără nime pe lume.

După succesele istorice au crezut de sosit timpul, ca să se instăpânească cu ajutorul nemților asupra întregului Orient. Succede, sunt la adăpost, nu succede, încep vechea manoperă d'acapo cu istoria, geografia, miia de ani, constituția maghiară.

N'a succes. Se încep deci articolii de ziare, cu memorande, cu apeluri. Până când și contele Audrássy, contele Lovcenului, scrie azi, că a fost pururea împotriva anexiunilor...

Minciuna, perfidia, tertipurile au fost armele politice maghiare în trecut. Aceleași arme le folosesc cu toții azi: conți, episcopi, politicieni, ziaristi, demagogi, pentru a-și perpetua stăpânirea lor pe acest pământ, peste popoarele, pe cari le-au ținut în robie de o mie de ani, cu ajutorul împăratului și al neamțului.

Guvernul român să fie la locul său, să pună stavilă tuturor uneltirilor ungurești. Serviciul de informație din străinătate să-și facă datoria. Dacă războiul acesta s'a purtat pentru eliberarea popoarelor și pentru biruința dreptății eterne, nu-i permis, ca minciuna ungurească să-și mai facă odată cale prin presa mondială, debutând pentru drepturi istorice, situații geografice și generositate ungurească.

Dr. Oct. Prie.

Informațiuni.

AVIZ

La Institutul teologic arhiepiscopesc din Blaj, prelegerile se vor reincepe în 8.21 Ianuar 1919. Aceasta se aduce la cunoștința alumnilor cu observarea, că pe Lună în 7.20 Ianuar 1919 fiecare e dator să se prezinte în Seminar, iară până atunci să studieze pe cale privată materia prescrisă pentru semestrul prim 1918.19.

Blaj, în 10 Dec. 1918

Dr. Izidor Măreș
rector seminarului

MAI NOU.

Academia Română

Cătră Președintele Consiliului Dirigent SIBIIU

Academia Română care reprezintă dela întemeierea ei unitatea culturală a Românilor de pretutidenea, trimite salutul ei frățesc Consiliului Dirigent și Adunării, care a proclamat unirea politică a Românilor din Transilvania, Bănăt și Țara Ungurească prin actul lor, gândul statornic al neamului nostru.

P. Poni m. p., I. Negrussi m. p., I. Mehedinți m. p., Gr. Antipa m. p., D. Onciul m. p., Dr. V. Babeș m. p., Țițeica m. p., Densușianu m. p., Bianu m. p., A. Lăpădat m. p., Bogdan m. p., V. Pârvan m. p.

Consiliul dirigent în ședința din 11 l. c. a hotărât edarea alor două manifeste, unul cătră Poporul român și altul cătră Popoarele neromâne din Ardeal și teritoriile locuite de Români.

A sosit în Sibiiu generalul Boeriu în societatea alor doi maiori. Cum se știe, generalul Boeriu, a fost decorat din partea fostului rege Carol cu ordinul Maria Terezia. Generalul și-a oferit serviciile Consiliului dirigent și, probabil, va primi o funcție înaltă.

La Agnita s'a întâmplat ieri o ciocnire între ofițeri români dela noi și soldați germani. Un căpitan român a fost ucis.

Ieri dimineață la orele 8 a plecat la București trenul care duce delegația Marei Sfaturi Naționale Române la Maj. Sa Regele Ferdinand. Delegația e compusă din P. S. Lor episcopii Cristea, Kossu și dd. Al. Vaida și Goldis. Cu dușii au plecat și secretarii de stat: Tib. Brediceanu și Mihai Popovici. În numele delegației va vorbi d. Goldis și va ruga pe M. S. Regele FERDINAND să primească stăpânirea peste ARDEAL și TERITORIILE locuite de ROMÂNI.

Di Constantin Missits a fost numit secretar la resortul de alimentație. (A. T. R.)

Nu-ș încăp în piele Săcuii. Azi dimineață s'a oprit în gara din Sănmărtin un tren cu Săcuii, cari mergeau să se înroleze în batalionul unguresc din Aiud. Cum în vremea din urmă Săcuii nu-ș încăp în piele, au început să insulte garda românească din Sănmărtin, apoi au împușcat asupra Românilor, producând turburări și tumult, chiar răniri. Trenul s'a pus în mișcare și a plecat spre Blaj. Avizul telefonic a sosit însă mai curând și batalionul nostru a luat dispoziții. Săcuii simțindu-se vinovați nu au îndrăznit să coboare la Blaj, ci au încercat să fugă pe la Săncel. Legionarii noștri însă i-au simțit, i-au dezarmat și au deportat la comandă 34 de inși, în frunte cu un locotenent, săcui și el. Publicul blăjan a primit convoiul cu huiduieli; legionarii abia au oprit populația, ca să nu treacă la fapte. Au fost deținuți și puși sub pază bună.

Proprietar și Editor:

Consiliul Național Român din Blaj.

Redactor: Ovidiu Hulea. — Administrator: Nicolae Negruțiu.